

Grey Scale #13

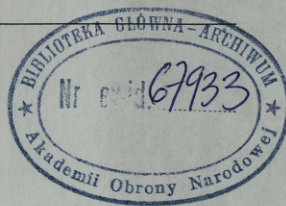

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

1 DYWIZJA ZMECHANIZOWANA

SZTAB DYWIZJI

40
Egz. nr

ROZKAZ

DOWÓDCY 1 DYWIZJI ZMECHANIZOWANEJ
DO SZKOLENIA DOWÓDZTW (SZTABÓW) I WOJSK

1 DZ w 200... roku

LEGIONOWO

67933

200...

152017

ROZKAZ DOWÓDCY 1 DYWIZJI ZMECHANIZOWANEJ

nr pf 15/ sztab 1 DZ z dnia 10 listopada 200... r.

do szkolenia dowództw (sztabów) i wojsk

1 DZ w 200... roku

Oddziały 1 DZ w 200.. r. realizowały zasadnicze zadania postawione przez Dowódcę 1 Korpusu Zmechanizowanego wynikające z celów szkoleniowych przyjętych zgodnie z *Programem przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP na lata 2001 – 2006*.

W warunkach niedoboru środków finansowych kontynuowano proces szkolenia 12-iesięcznej zasadniczej służby wojskowej oraz wypracowywano model szkolenia wojsk dywizji, uwzględniając nowe uwarunkowania (szczególnie strukturalne). Kontynuowano także proces kształcenia językowego kadry.

W szkoleniu dowództw (sztabów) oddziałów (pododdziałów) dywizji skupiono główny wysiłek na doskonaleniu umiejętności kadry w pracy według standardów i procedur obowiązujących w NATO.

W 200... roku osiągnięto wyraźny postęp w dyscyplinie, pracy wychowawczej oraz w poziomie i aktywności zajęć realizowanych w ramach kształcenia obywatelskiego kadry podoficerskiej i żołnierzy zasadniczej służby wojskowej. Decydujący wpływ na pozytywne zmiany w postawach żołnierzy miały zmiany związane ze skróceniem okresu trwania zasadniczej służby wojskowej, atrakcyjny program organizacji czasu wolnego żołnierzy oraz wzrost aktywności kadry zawodowej. Wszystko to przyczyniło się do stworzenia w jednostce właściwej atmosfery szkolenia i odpoczynku. Wielu żołnierzy po odbyciu zasadniczej służby wojskowej zgłasza chęć pozostania w wojsku w charakterze żołnierzy (podoficerów) nadterminowej służby wojskowej.

Uzyskano zadawalający stan przygotowania dowództw (sztabów) i wojsk do planowania, organizowania i kierowania walką obronną w obszarze sfery odpowiedzialności KZ (OW) oraz we współdziałaniu z siłami OT i układu pozamilitarnego (ogniwa administracji państwowej i samorządu terytorialnego).

W minionym roku realizowano główne zadanie szkoleniowe dywizji, którego treścią było: „Przegrupowanie oddziałów dywizji na dużą odległość w pierwszym okresie wojny, wykonanie przeciwuderzenia w warunkach nieustabilizowanej linii frontu w terenie lesisto-jeziornym z forsowaniem przeszkód wodnych. Udział wydzielonych sił dywizji w likwidacji skutków klęsk żywiołowych”.

W ramach szkolenia taktycznego dowództw (sztabów) oddziałów uczestniczono w następujących przedsięwzięciach przełożonego (KZ):

- w marcu (22 – 25.03) dowództwo 1 DZ oraz dowództwa brygad i wydzielone siły (do bcz, bz) uczestniczyły w dwustronnym wieloszczeblowym ćwiczeniu dowódczo-sztabowym z oznaczonymi wojskami pk. „GRAB...” na OSPWL – ORZYSZ;

Zrealizowano jedną grę taktyczną oraz trzy treningi sztabowe. Ponadto prowadzono szkolenie uzupełniające dowództw (sztabów) zgodnie z wytycznymi dowódcy dywizji stosownie do potrzeb i możliwości oddziałów dywizji.

W szkoleniu tym do osiągnięć należy zaliczyć:

- dość dobre przygotowanie oficerów sztabu dywizji i brygad w zakresie zarówno stosowania nowego modelu wypracowania decyzji do działań, jak również opracowania dokumentów bojowych;
- właściwe sposoby organizowania i prowadzenia walki obronnej w sytuacjach złożonych i trudnym terenie.

Do niedociągnięć natomiast należy zaliczyć:

- brak synchronizacji pracy poszczególnych zespołów (centrów) w czasie wypracowania decyzji;
- małą (niską) umiejętność wielowariantowego rozwiązywania problemów operacyjno-taktycznych;
- nieprzestrzeganie zasad korespondencji radiowej.

a) oddziały ogólnowojskowe:

W ramach szkolenia dowództw (sztabów) oraz wojsk przeprowadzono ćwiczenie taktyczne batalionu (T-74) jako ćwiczenie instruktazowo-metodyczne, a także podstawowe tematy ze szkolenia bojowego-specjalistycznego na poligonie ORZYSZ w dniach 4 – 28 stycznia. Ze szkolenia bojowego jako priorytetowe przedmioty uznano szkolenie taktyczne i ogniowe.

W szkoleniu poligonowym z tych przedmiotów zrealizowano w styczniu (4 – 28.01) i lipcu (25 – 12.08) ćwiczenia taktyczne (T-71, T-72) oraz T-22 i 30 ze szkolenia ogniowego. Odbyto również programowe strzelania pododdziałami w ramach ćwiczeń w kierowaniu ogniem, a także strzelania szkolne i sprawdzające (w dzień i w nocy). Realizowano również szkolenie rezerw osobowych w marcu (7 – 26.03) i października (5 – 25.10).

Do osiągnięć szkolenia bojowego należy zaliczyć:

- dobre wyszkolenie indywidualne żołnierzy do wykonywania zadań w obronie i natarciu;

- dobre przygotowanie pododdziałów do prowadzenia działań obronnych we współdziałaniu z siłami OT i układu pozamilitarnego.

Do niedociągnięć z kolei można zaliczyć:

- słabe przygotowanie taktyczne dowódców plutonów i drużyn (niski procent uzawodowienia);
- słaba znajomość zasad i sposobów dowodzenia pododdziałami w walce (dotyczy to między innymi kierowania pododdziałami i ogniem w walce).

W szkoleniu ogniowym główne przedsięwzięcia realizowano na poligonie. Przeprowadzono wszystkie strzelania szkolne i bojowe z broni ręcznej (T-21); strzelania szkolne, bojowe i specjalne z broni pokładowej wozu bojowego (T-22) oraz wykonano większość zadań bojowych kompanią w obronie i natarciu w dzień i w nocy (T-30).

1 BPanc uzyskała następujące oceny ze strzelań:

- km PK, kbkAK, RPG-7 – 3,58 (dobra);
- kbw SWD, kbkAK (GN) – 3,20 (dost.);
- 2 z broni pokładowej czołgu i BWP – 3,61 (dobra);

Ocena za strzelanie w składzie pododdziału również jest dobra (3,53).

b) wojska raketowe i artylerii:

Realizowały szkolenie programowe w garnizonie i na poligonie TORUŃ w dniach 5 – 24.09. Brały udział w treningu kierowania ogniem BPanc w obronie realizowanym na poligonie ORZYSZ w dniach 15 – 16.01., gdzie uzyskały ocenę 3,90 (dobrą).

Oddziały artylerii brały udział w ćwiczeniu dowódczo-sztabowym w epizodzie dotyczącym zgrzywania ognia dywizji. Ocena za ćwiczenie, w tym za kierowanie ogniem, nie jest w pełni zadawalająca, ale pozytywna (3,20).

Do niedociągnięć w szkoleniu można zaliczyć:

- słabą organizację rozpoznania wzrokowego;
- niepełne stosowanie zasad wykorzystywania artylerii zgodnie z doktryną ATP – 35(B).

c) wojska OPL:

Realizowały szkolenie programowe na poligonie ORZYSZ w terminie 3 – 28.01 oraz wydzielone pododdziały OPL w terminie 5 – 25.10. We wrześniu (5 – 30.09) pododdziały OPL realizowały szkolenie w OSPW OPL – USTKA, uzyskując ocenę dobrą (3,75).

Niedociągnięcia w zakresie szkolenia OPL:

- słabe wyszkolenie operatorów ze względu na brak urządzeń treningowych;
- niewłaściwe alarmowanie o wykrytych celach powietrznych.

d) wojska inżynieryjne:

Wojska inżynieryjne dywizji właściwie realizowały szkolenie programowe oraz zadania zabezpieczenia inżynieryjnego w czasie ćwiczeń. Ocena za całokształt realizowanych zadań – dobra (3,65).

Do niedociągnięć należy zaliczyć:

- niedocenywanie znaczenia rozbudowy fortyfikacyjnej pasa obrony dywizji;
- zbyt ograniczone stosowanie w ćwiczeniach makiet (urządzeń) i obiektów pozornych.

e) wojska chemiczne:

Pododdziały chemiczne właściwie realizowały szkolenie programowe w garnizonie i na poligonie. Za całokształt realizowanych zadań szkoleniowych uzyskały ocenę dobrą (4,05).

Do niedociągnięć należy zaliczyć:

- niewielkie umiejętności stosowania dymów na szczeblu pododdziałów;
- słabą znajomość sprzętu rozpoznania skażeń.

f) wojska łączności:

Pododdziały łączności właściwie realizowały zadania roku. Uczestniczyły w ćwiczeniach dowódczo-sztabowych, treningach sztabowych i innych przedsięwzięciach szkoleniowych. W zakresie zabezpieczenia dowodzenia dywizją dokonano znacznego postępu, szczególnie w odniesieniu do sprzętu i możliwości połączeń w ramach GWŁ. Ogólna ocena za realizację zadań – dobra (3,58).

Do niedociągnięć szkoleniowych należy zaliczyć:

- nie zawsze sprawną obsługę aparatu w zakresie „dowiązania” się do stacjonarnych systemów łączności;

g) pododdziały rozpoznawcze:

Po restrukturyzacji pododdziałów rozpoznawczych przystąpiono do szkolenia podstawowych pododdziałów rozpoznawczych, tj. drużyny i plutonu. Wyniki szkolenia za ubiegły rok są zadawalające. Ocena ogólna – dobra (3,59). Stwierdza się natomiast słabe wyszkolenie pododdziałów ogólnowojskowych w zakresie rozpoznania. Na zajęciach i ćwiczeniach taktycznych zbyt mało uwagi przywiązuje się do wielowariantowości oceny przeciwnika i możliwości jego działania, a także do skuteczności obiegu informacji.

h) wojska zabezpieczenia logistycznego:

W ramach szkolenia dowództw i sztabów poszczególnych jednostek dywizji zorganizowano ćwiczenia dowódczo-sztabowe, które prowadził szef logistyki 1 DZ.

W ćwiczeniach uczestniczyły również pododdziały zaopatrzenia, zabezpieczenia technicznego i metodycznego (23 – 25.05).

W szkoleniu pododdziałów zabezpieczenia logistycznego zrealizowano wszystkie zajęcia. Głównym celem zabezpieczenia logistycznego było: w zakresie zaopatrywania – terminowe zasilanie wojsk w środki żywienia, sprzęt i materiały potrzebne do realizacji szkolenia w garnizonie i na poligonie; w zakresie zabezpieczenia technicznego – przygotowanie uzbrojenia i sprzętu w gotowości do realizacji szkolenia; w zakresie zabezpieczenia metodycznego – utrzymanie dobrego stanu zdrowia i profilaktyka medyczna.

Zbliżający się kolejny rok funkcjonowania SZ RP w strukturach NATO będzie kontynuacją poprzedniego roku, a podstawą podejmowania decyzji i realizacji przedsięwzięć z tym związanych będą cele przyjęte do realizacji przez DWŁąd, a także *Program przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP na lata 2001-2006*

r o z k a z u j ę:

1. W dziedzinie programowania i planowania rozwoju:

- kontynuować zamierzenia umożliwiające realizację nowych zadań wynikających z przynależności Polski do NATO, w tym związane z osiąganiem interoperacyjności i kompatybilności z innymi sojuszniczymi oddziałami i ZT;

- w dalszym ciągu doskonalić struktury organizacyjne poszczególnych jednostek, dokonując również przebudowy etatowych stanowisk służbowych;

w oddziałach ogólnowojskowych i RW (zgodnie z zarządzeniami ministra ON, dowódcy 1 KZ, a także w oparciu o *Program przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP na lata 2001-2006* w części dotyczącej I etapu jego wdrażania) realizować szkolenie w 12-miesięcznym cyklu szkolenia i w takim samym czasie trwania zasadniczej służby wojskowej;

- cykl szkoleniowy kończyć ćwiczeniem taktycznym batalionu (jedno ćwiczenie w dywizji realizowane jako instruktazowo-metodyczne) lub ćwiczeniem dowódczo-sztabowym batalionu, w którego ramach realizować z jedną kompanią kompleksowe ćwiczenie taktyczne ze strzelaniem;

- w brygadzie realizować tylko jedno ćwiczenie instruktazowo-metodyczne kompanii;

- szczególną uwagę zwrócić na szkolenie i przygotowanie pododdziałów rodzajów wojsk w poszczególnych oddziałach dywizji ze względu na rangę oraz znaczenie zabezpieczenia działań, które realizują.

2. W osiąganiu gotowości bojowej i mobilizacyjnej wojsk dywizji:

- wdrożyć nowe dokumenty normatywne dotyczące gotowości bojowej i mobilizacyjnej oraz kontynuować wdrażanie standardów i procedur obowiązujących w armiach NATO;

- usprawnić proces osiągania WSGB w oparciu o kategorie i zakres czynności przewidzianych dla poszczególnych oddziałów (pododdziałów) zgodnie z ich przeznaczeniem bojowym;

- elementy bazy mobilizacyjnej rozbudowywać w oparciu o infrastrukturę w MSD lub przykoszarowych placów i ośrodków ćwiczeń;
- szkolenie z gotowości bojowej i mobilizacyjnej realizować w ramach programowych przedsięwzięć szkoleniowych;
- szkolenie rezerw osobowych realizować w ramach działalności szkoleniowej poszczególnych oddziałów (pododdziałów). Czas trwania szkolenia dla żołnierzy rezerwy (różnych stopni) nie może przekroczyć łącznie pięćdziesięciu dni w ciągu roku;
- szkolenie pododdziałów rezerwy należy prowadzić do szczebla kompanii, traktując ten szczebel jako moduł szkoleniowy.

3. W działalności służb logistycznych:

- w oddziałach dywizji zakończyć proces tworzenia logistyki szczebla brygady. Zweryfikować i dostosować normy należności uzbrojenia i sprzętu wojskowego do nowych zadań i struktur organizacyjnych jednostek wojskowych i pododdziałów;
- zwiększyć samodzielność oddziałów gospodarczych, rozszerzając ich kompetencje w zakresie tworzenia systemu norm budżetowych pozwalających na precyzyjne planowanie potrzeb w ujęciu finansowym i rzeczowym;
- sprzęt i uzbrojenie wycofane z użytku przekazywać do wyznaczonych odbiorców lub do kasacji;
- zintensyfikować (stosownie do możliwości remontowych i naprawczych) proces eksploatacji techniki wojskowej na potrzeby szkolenia pododdziałów. Raz w roku szkoleniowym realizować w wymiarze 10 – 20 dni roboczych roczną obsługę sprzętu;
- usprawnić proces pozyskania kwater służbowych z Wojskowej Agencji Mieszkaniowej (WAM);
- w zakresie opieki medycznej zwrócić szczególną uwagę na zmniejszenie urazowości żołnierzy w trakcie zajęć i ćwiczeń taktycznych, a także pozostających na przepustkach i urloпах.

4. W działalności kadrowo-administracyjnej:

- racjonalnie wykorzystywać kadrę zwalnianą z jednostek i pododdziałów objętych restrukturyzacją i etatyzacją;
- pododdziały ogólnowojskowe uzupełnić w pierwszej kolejności młodą kadrami kierowniczą do jednostek po ukończeniu WSO i AW;
- stopniowo przechodzić na 50-procentowe uzawodowienie pododdziałów. Stworzyć system naboru kandydatów do nadterminowej (kontraktowej) służby wojskowej.

5. W działalności finansowej i gospodarczej:

- środki finansowe (a szczególnie ich właściwe rozdysponowanie) traktować jako najważniejszy czynnik realizacyjny wszystkich przedsięwzięć działalności służbowej i gospodarczej (inwestycyjnej);

- w dalszym ciągu tworzyć warunki do decentralizacji środków finansowych.

6. W działalności oświatowo-wychowawczej:

- we wszystkich przedsięwzięciach szkoleniowych i szkoleniowo-wychowawczych kształtować postawy żołnierzy jako prawnych obywateli i obrońców ojczyzny, którzy z poświęceniem wykonują obowiązek obrony ojczyzny;

- w większym niż dotychczas stopniu kultywować i rozwijać tradycje bojowe poszczególnych jednostek (pododdziałów), nadając uroczystościom i świętom wojskowym określony wymiar i jednocześnie regionalny charakter;

- w szerszym zakresie współpracować z ogniwami administracji państwowej i terytorialnymi ogniwami samorządowymi;

- w całej rozciągłości stosować w kształceniu obywatelskim *Wytyczne do kształcenia obywatelskiego w SZ RP*, decyzja nr 149 ministra ON z dnia 21 września 1995 r.

7. W innych dziedzinach działalności:

a) w zakresie ochrony tajemnicy wojskowej i państwowej wdrożyć nowe zasady dostępu do wiadomości niejawnych oraz zapewnić właściwą ochronę ich przechowywania. Sukcesywnie wprowadzać w poszczególnych jednostkach komputerowe systemy wspomaganie prac kancelaryjnych;

b) w zakresie ochrony obiektów wojskowych, a zwłaszcza zabezpieczenia broni i środków bojowych, zapewnić skuteczną ich obronę i ochronę przez stosowanie urządzeń alarmowych lub doraźnie patroli. W uzasadnionych przypadkach zmniejszać liczbę posterunków i wartowników, przechodząc na elektroniczne systemy ochrony obiektów;

c) w planowaniu działalności bieżącej zwrócić uwagę na dostosowanie systemu planowania do możliwości finansowych (budżetowych) jednostek wojskowych. W działalności kontrolnej główny wysiłek skupić na ocenie efektywności procesu szkoleniowo-wychowawczego. W działalności rozliczeniowej kierować się zasadami oceny stopnia wyszkolenia, a także obiektywnością i wnikliwością rozliczeniową;

d) w zakresie utrzymania bazy szkoleniowej – rozbudowę oraz bieżącą jej eksploatację traktować w kategoriach zasadniczych zadań pozwalających zmniejszyć koszty szkolenia. W ramach prac szkoleniowo-gospodarczych modernizować obiekty szkoleniowe, dostosowując je do wymagań metodyki szkolenia poszczególnych działów (przedmiotów) szkolenia.

8. W szkoleniu operacyjno-taktycznym i taktycznym:

- w zakresie przedsięwzięć organizacyjno-szkoleniowych realizować zasadnicze przygotowanie dowództw określonych szczebli do funkcjonowania w ramach organów dowodzenia;
- priorytetowo traktować wdrożenie do szkolenia dowództw (sztabów) wspólnej doktryny wojskowej NATO;
- doskonalić formy i metody szkolenia operacyjnego (taktycznego) dowództw (sztabów) uwzględniając rozwiązania i doświadczenia armii sojusznicznych;
- w ćwiczeniach i treningach sztabowych uwzględniać praktyczne działanie wybranych elementów systemu dowodzenia, a także funkcjonowania elementów zabezpieczania działań, upowszechniając komputerowe wspomaganie procesu decyzyjnego;
- doskonalić współdziałanie wojsk operacyjnych z układem sił pozamilitarnych (organy administracji państwowej i samorządu terytorialnego);
- w ćwiczeniach i treningach sztabowych uwzględnić problematykę realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem i likwidacją skutków klęsk żywiołowych na terenie OW (KZ);
- w pełni przestrzegać ustalonych normatywów szkolenia w stosunku do jednostek rozwiniętych, o niepełnych składach i skadrowanych w zakresie szkolenia uzupełniającego (podtrzymującego);
- w szkoleniu kadry kierować się ustaleniami przełożonych, dostosowując tematykę oraz formy i metody przedsięwzięć szkoleniowych do zadań oraz możliwości szkoleniowych jednostki.

9. W szkoleniu dowództw:

Główny wysiłek kierować na doskonalenie i utrwalenie osiągniętej sprawności dowództw w zakresie organizacji i prowadzenia działań bojowych w strukturach brygadowych:

w pełni wdrożyć założenia pierwszego etapu *Program przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP na lata 2001-2006* oraz nowowprowadzonych instrukcji dotyczących przygotowania i prowadzenia ćwiczeń z dowództwami (sztabami) i wojskami SZ RP oraz zasad szkolenia dowództw w SZ RP;

- jako zasadnicze formy szkolenia przyjmować sprawdzone w dotychczasowej praktyce szkolenie dowództwa, ćwiczenia dowódczo-sztabowe (wieloszczeblowe), taktyczne ćwiczenia batalionu i kompleksowe ćwiczenia kompanii ze strzelaniem. Ponadto przed tymi ćwiczeniami prowadzić treningi sztabowe, a także ćwiczenia grupowe (epizodyczne) uzupełniane szkoleniem teoretycznym w formie seminariów, warsztatów itp.;
- w ćwiczeniach i treningach eksponować problematykę:
 - prowadzenia walki obronnej o utrzymanie pierwszego pasa obrony korpusu i tworzenia warunków do wykonania przeciwuderzenia,

- przygotowania i prowadzenia natarcia z forsowaniem przeszkód wodnych,
 - organizowania i prowadzenia walki w pasie przesłaniania,
 - współdziałania z wojskami desantowo-szturmowymi, siłami OT i układu pozamilitarnego,
 - organizowania walki w terenie (szczególnie na niższych szczeblach dowodzenia),
 - organizowania akcji mających na celu zapobieganie lub likwidację skutków klęsk żywiołowych;
- w planowaniu i prowadzeniu działań bojowych szeroko i efektywnie wykorzystywać miejscową infrastrukturę. Prowadzić w dalszym ciągu studia operacyjne przydzielonych pasów (rejonów) odpowiedzialności;
 - w podejmowaniu decyzji odchodzić od schematyzmu, stosując niekonwencjonalne rozwiązania poparte realnymi kalkulacjami czasowo – przestrzennymi;
 - poprzez efektywną organizację pracy dowództw oraz szerokie wykorzystywanie technik wspomagających dowodzenie ograniczyć czas obiegu informacji wewnątrz dowództw oraz pomiędzy poszczególnymi szczeblami dowodzenia;
 - podczas ćwiczeń i treningów sztabowych wykorzystywać w pełni ustalenia i standardy zarówno w zakresie procesu dowodzenia, jak i opracowania dokumentów bojowych, stosowane w innych armiach NATO;
 - w szkoleniu logistycznym eksponować zagadnienia zabezpieczenia działań bojowych w oparciu o infrastrukturę logistyczną.

10. W szkoleniu wojsk:

- a) w wojskach zmechanizowanych i pancernych:
 - główny wysiłek szkoleniowy ukierunkować na przygotowanie i prowadzenie działań bojowych w obronie w przewidywanych pasach (rejonach) odpowiedzialności, uwzględniając zasady Doktryny Wojsk Lądowych – ATP-35(B) i tymczasowego *Regulaminu działań wojsk lądowych*;
 - uczyć i doskonalić umiejętności działania pododdziałów w różnych warunkach pola walki z wykorzystaniem sił i środków wzmocnienia i wsparcia, a dowództwa w dowodzeniu wszystkimi elementami ugrupowania bojowego i organizowania wsparcia i zabezpieczenia bojowego działań;
 - w ćwiczeniach taktycznych uwzględniać problematykę wykonywania marszów, pokonywania przeszkód wodnych, prowadzenia walki w terenie lesisto-jeziornym we współdziałaniu

z siłami OT i układu pozamilitarnego, a także likwidacji skutków klęsk żywiołowych i katastrof;

- szkolenie realizować zgodnie z koncepcją szkolenia dowódcy batalionu w 12-miesięcznym cyklu szkoleniowym, w pełnym wymiarze (pełne zabezpieczenie logistyczne) do szczebla kompanii;
- kompleksowe ćwiczenia taktyczne kompanii należy prowadzić ze strzelaniem. Należy je traktować jako najwyższą formę sprawdzenia umiejętności przygotowania i prowadzenia działań taktycznych;
- zarówno w ramach szkolenia poligonowego pododdziałów rozwiniętych, jak również w czasie ćwiczeń krótkotrwałych (14 – 20 dni) pododdziałów rezerwy, zapewnić kadrze oraz funkcyjnym pododdziałów skadrowanych warunki do odbycia strzelań szkolnych i sprawdzających, ćwiczeń w kierowaniu ogniem i taktycznych ze strzelaniem do szczebla kompanii;
- w szkoleniu ogniowym priorytetowo traktować organizację i prowadzenie strzelań w nocy, prowadzenie ognia z czołgów zakrytych stanowisk ogniowych, wykorzystywanie symulatorów i trenerów oraz prowadzenie treningów ogniowych i strzeleckich.

b) w wojskach raketowych i artylerii:

- główny wysiłek skupić na wykonaniu zadań wsparcia ogniowego w walce obronnej dywizji oraz podczas zabezpieczenia przeciwuderzenia samodzielnie i we współdziałaniu z innymi środkami rażenia;
- przygotować 1 pam i artylerię 1 BPanc do treningu kierowania ogniem artylerii dywizji;
- wdrożyć postanowienia nowych regulaminów działań taktycznych artylerii, instrukcji strzelań i kierowania ogniem oraz programów przygotowania i prowadzenia ćwiczeń taktycznych i treningów;
- w szkoleniu bojowym główny wysiłek koncentrować na doskonaleniu profesjonalnych umiejętności kadry i żołnierzy stosownie do zajmowanych przez nich stanowisk służbowych, skupiając go na przygotowaniu dywizjonu (baterii moździerzy, kompani wsparcia) jako podstawowego modułu taktyczno-szkoleniowego, zdolnego do kompleksowej realizacji zadań szkolenia programowego oraz samodzielnego wykonywania zadań bojowych;
- przystosować podstawową bazę do szkolenia artylerii w garnizonach MŁAWA, SIEDLCE, PUŁTUSK.

c) w wojskach obrony przeciwlotniczej:

- główny wysiłek skupić na utrzymaniu zdolności oddziałów i pododdziałów OPL do osłony wojsk dywizji w czasie przygotowania walki obronnej;

- zgrać 1 paplot i diaplot 1 BPanc w osłonie elementów ugrupowania bojowego dywizji;
- w wysokiej sprawności utrzymać system kompleksowego rozpoznania przeciwnika powietrznego z wykorzystaniem informacji przełożonego i WLiOP;
- szkolenie kadry zawodowej ukierunkować na przygotowanie do treningów systemowych, sztabowych i ćwiczeń z wojskami;
- wysiłek szkoleniowy kadry i pododdziałów artylerii skoncentrować na przygotowaniu do ćwiczenia pk. „OLCHA”; w którego czasie dokonać zgrania systemu OPL dywizji;
- w oddziałach i pododdziałach ogólnowojskowych dywizji główny wysiłek skupić na rozpoznaniu wzrokowym przeciwnika powietrznego, alarmowaniu o zagrożeniach z powietrza, prowadzeniu zorganizowanego ognia ze wszystkich rodzajów broni oraz maskowaniu przed rozpoznaniem z powietrza.

d) w wojskach inżynierskich:

- w szkoleniu we współdziałaniu z pododdziałami ogólnowojskowymi priorytetowo traktować budowę zapór inżynierskich i pól minowych, węzłów zapór oraz prowadzenia niszczuć;
- doskonalić pododdziały drogowo-mostowe w utrzymaniu dróg i ich osłonie technicznej we współdziałaniu z zarządami dróg i policją państwową, głównie w czasie ćwiczeń taktycznych na kierunku ORZYSZ-NOWOGRÓD;
- w praktycznym szkoleniu kadry wdrażać nowe instrukcje i procedury zabezpieczenia inżynierskiego stosowane w innych armiach NATO.

e) w wojskach chemicznych:

- główny wysiłek szkoleniowy skupić na organizowaniu przedsięwzięć z zakresu działania systemu wykrywania skażeń oraz na użyciu doraźnie tworzonych oddziałów i grup ewakuacyjno-ratunkowych;
- pododdziały rodzajów wojsk przygotować do samodzielnej organizacji przedsięwzięć powszechnej obrony chemicznej poprzez wykonywanie zadań bojowych w warunkach skażeń oraz wykorzystanie infrastruktury terenu do ochrony przed skażeniami i środkami zapalającymi;
- pododdziały wojsk obrony przeciwchemicznej szkolić w zakresie obrony przeciwchemicznej odpowiadającej wymaganiom NATO.

f) w wojskach łączności:

- w pododdziałach łączności, w praktycznym szkoleniu podczas ćwiczeń dowódczo-sztabowych i treningów, doskonalić rozwijanie i eksploatację systemów łączności

z wykorzystaniem sieci stacjonarnej garnizonowych węzłów łączności i systemu Telekomunikacji Polskiej S.A.;

- doskonalić umiejętności techniczne obsługi aparatu w dowożeniu się do stacjonarnych systemów łączności;
- w szkoleniu kadry łączności i informatyki stosować treści, formy i metody wykorzystywane w innych armiach NATO;
- szkolić kadrę ogólnowojskową i rodzajów wojsk z zasad bezpieczeństwa łączności oraz wyrabiać w niej umiejętności sprawnego posługiwania się technicznymi środkami łączności.

g) w pododdziałach rozpoznawczych:

- główny wysiłek szkoleniowy skupić na profesjonalnym przygotowaniu kadry zawodowej pododdziałów rozpoznawczych do realizacji programu szkolenia i wykonywania swoich obowiązków na stanowiskach funkcyjnych;
- doskonalić umiejętności planowania, organizowania i prowadzenia rozpoznania, WRE i działań psychologicznych w czasie mobilizacyjnego rozwinięcia, przegrupowania do rejonu działań i prowadzenia walki obronnej;
- w ćwiczeniach z wojskami działanie wojsk uzależnić od efektywności zorganizowanego systemu rozpoznania i obiegu informacji;
- szkolenie pododdziałów rozpoznawczych ukierunkować na doskonalenie umiejętności prowadzenia rozpoznania w obronie poprzez prowadzenie obserwacji;
- w szkoleniu pododdziałów ogólnowojskowych szczególną uwagę zwrócić na szkolenie drużyny i plutonu w prowadzeniu patrolowania, rozpoznaniu obiektów, działaniu na zasadzce i jako grupa wypadowa.

h) w jednostkach zabezpieczenia logistycznego:

- w szkoleniu taktyczno-logistycznym kadry i pododdziałów stosować zasady zawarte w *Doktrynie taktycznej wojsk lądowych ATP 35(B)*;
- doskonalić umiejętności kadry w zakresie planowania i organizacji logistycznego zabezpieczenia działań bojowych z wykorzystaniem zasobów miejscowej infrastruktury w rejonie działania;
- doskonalić umiejętności organizacji przechodzenia oddziałów i pododdziałów logistycznego zabezpieczenia z działań obronnych do zaczepnych i odwrotnie. W ćwiczeniach z wojskami preferować zasadę realizacji wypracowanych decyzji poprzez wykonywanie dowozu środków materiałowych do wojsk oraz prowadzenia ewakuacji technicznej i medycznej z pola walki;

- priorytetowo traktować problematykę utrzymania sprzętu wojskowego, a szczególnie egzekwować zasadę imiennej odpowiedzialności za powierzone mienie wojskowe. Skutecznie przeciwdziałać powstawaniu strat i szkód w mieniu wojskowym. Nadać wysoką rangę działalności profilaktycznej w zakresie zapobiegania wypadkom z bronią oraz komunikacyjnym;
- utrzymać na właściwym poziomie stan sanitarno-epidemiologiczny oraz profilaktykę przeciwpożarową.

11. W szkoleniu ogólnowojskowym:

- zapewnić regulaminowy tok służby i porządek wojskowy oraz poszanowanie regulaminów Sił Zbrojnych RP i zasad bezpiecznego posługiwania się bronią, amunicją i środkami pozorowania pola walki;
- zapewnić wysoki poziom dyscypliny, w tym szkoleniowej, gwarantujący sprawną realizację postawionych zadań i utrzymanie właściwych stosunków służbowych i interpersonalnych;
- w szkoleniu eksponować problematykę likwidacji skutków klęsk żywiołowych i awarii technicznych, prowadzenia akcji poszukiwawczo-ratowniczych i praktycznego przygotowania wydzielonych sił do realizacji tych zadań;
- w wychowaniu fizycznym priorytetowo traktować szkolenie kadry zawodowej sztabu oddziału, realizując go w sposób zorganizowany w układzie stałych zamierzeń cyklicznych. Kadra pododdziałów szkolenie fizyczne i ogniowe (strzeleckie) realizuje jako samodoskonalenie w ramach zajęć programowych;
- gimnastykę poranną traktować jako ważne zajęcia szkoleniowe i element wyszkolenia bojowego;
- doskonalić działalność instruktorsko-metodyczną w szczególności na podstawowych szczeblach dowodzenia tj. drużyna, pluton;
- rozwijać sport powszechny, nadając mu charakter zawodów masowych i spartakiad z udziałem wszystkich jednostek wojskowych garnizonu oraz środowisk cywilnych;
- imprezy rekreacyjno-turystyczne i zawody sportowe organizować przy ścisłej współpracy z pionem oświatowo-wychowawczym oraz cywilnymi placówkami kulturalno-oświatowymi i sportowymi, promując dyscypliny o charakterze obronnym i użytecznie-wojskowym.

12. Ustalenia organizacyjne:

- 1) zastępcy dowódcy dywizji – opracować i wdrożyć w terminie do 30 listopada plany zasadniczych przedsięwzięć pionów organizacyjno-funkcjonalnych oraz wytyczne organizacyjno-szkoleniowe na 200... r.
- 2) Dowódcy brygad opracować plany zasadniczych przedsięwzięć na 200... rok i przedstawić je do 20.12 do zatwierdzenia.

Załączniki:

1. Zamierzenia szkolenia operacyjno-taktycznego.
2. Limity materiałowe.

DOWÓDCA 1 DZ

.....
(stopień, imię i nazwisko)

Załącznik 1
załącznik do rozkazu dowódcy 1 DZ

ZAMIERZENIA SZKOLENIA OPERACYJNO – TAKTYCZNEGO

I. TEMATYKA SZKOLENIOWA

1. DOWÓDZTWO 1 DYWIZJI ZMECHANIZOWANEJ:

„Prowadzenie walki obronnej o utrzymanie pierwszego pasa obrony korpusu. Tworzenie warunków do wykonywania przeciwuderzenia”.

2. ODDZIAŁY OGÓLNOWOJSKOWE:

1 BPanc – „Prowadzenie walki obronnej w odwodzie dywizji.. Organizacja i prowadzenie natarcia z bezpośredniej styczności z przeciwnikiem. Prowadzenie działań w terenie zurbanizowanym. Udział w likwidacji skutków klęsk żywiołowych”.

2 BZ – „Prowadzenie aktywnych działań obronnych w pierwszym rzucie dywizji. Udział w zabezpieczeniu przeciwuderzenia. Organizacja i działanie części sił jako TDŚ. Prowadzenie działań nieregularnych”.

3 BZ – „Prowadzenie aktywnych działań obronnych w pierwszym rzucie dywizji w gotowości do zwalczania całością sił taktycznych desantów przeciwnika. Udział w zabezpieczeniu przeciwuderzenia. Prowadzenie działań nieregularnych”.

3. ODDZIAŁY I PODODDZIAŁY RODZAJÓW WOJSK:

1 bdow – „Organizacja funkcjonowania stanowisk dowodzenia dywizji z wykorzystaniem infrastruktury terenu w warunkach zakłóceń”.

1 pa – „Wsparcie ogólne walki obronnej w pasie obrony dywizji. Udział w zabezpieczeniu przeciwuderzenia”.

11 papanc – „Odparcie ataku zgrupowań pancernych przeciwnika jako Oppanc dywizji. Osłona wojsk przechodzących do przeciwuderzenia”.

1 paplot – „Osłona przeciwlotnicza oddziałów i pododdziałów dywizji w czasie prowadzenia walki obronnej. Udział w tworzeniu warunków do osłony wojsk wykonujących przeciwuderzenie”.

1 br – „Prowadzenie aktywnych działań rozpoznawczych i WRE w obronie dywizji i w warunkach wykonywania przeciwuderzenia”.

1 bsap – „realizacja zadań zabezpieczenia inżynieryjnego prowadzenia walki obronnej dywizji o utrzymanie pierwszego pasa obrony korpusu. Udział w tworzeniu warunków do wykonania przeciwuderzenia”.

1 brem – „Organizacja zabezpieczenia technicznego oraz udział w zabezpieczeniu przeciwuderzenia”.

1 bzaop – „Organizacja materiałowego zabezpieczenia obrony oraz udział w zabezpieczeniu przeciwuderzenia”.

1 bmed – „Organizacja medycznego zabezpieczenia obrony oraz udział w zabezpieczeniu przeciwuderzenia”.

II. PRZEDSIĘWZIĘCIA SZKOLENIOWE

Lp.	Treść przedsięwzięcia	Główny wykonawca (odpowiedzialny)	Termin realizacji	Uwagi
		Współwykonawcy (współuczestnicy)		
200... rok				
1.	Trening sztabowy (wieloszczeblowy) pk. „ŚWIERK-II” nt.: „Prowadzenie bitwy o utrzymanie pierwszego pasa obrony korpusu”.	Dowódca 1 KZ Dowództwo i sztab 1 KZ WŁ POW, 1 KZ Dowództwo 1 DZ	luty I dekada marzec I dekada	MSD
		Dowództwo 1 BPanc 2 i 3 BZ	marzec II dekada	
2.	Ćwiczenie dowódczo-sztabowe pk. „BEZ” nt. „Zabezpieczenie logistyczne działań obronnych wojsk utrzymujących dogodnie rubieże terenowe. Zabezpieczenie wykonania przez związki taktyczne i oddziały przeciwuderzenia wspólnie z drugim rzutem strategicznym (odwozem NW SZ). Organizacja i funkcjonowanie wybranych podsystemów logistycznych ZT”.	Dowódca 1 KZ Szef oddziału G-4 - G-4 1 KZ; - G-4 1, 12 i 13 DZ; - G-4 1 BPanc; Dowództwa: bzaop 1 DZ brem 12 DZ bmed 13 DZ bzaop, brem, bmed POW, logistyka WSzW Olsztyn inne jedn. logistyczne 1 KZ	maj – czerwiec III i I dekada	

Lp.	Treść przedsięwzięcia	Główny wykonawca (odpowiedzialny)	Termin realizacji	Uwagi
		Współwykonawcy (współuczestnicy)		
3.	Dwustronne ćwiczenie dowódczo-sztabowe ze zgrywaniem wybranych elementów systemu dowodzenia nt. „POMARAŃCZOWI” - „Organizacja i prowadzenie walki obronnej w pierwszym rzucie dywizji we współdziałaniu z układem pozamilitarnym”. „ZIELONI” - „Organizacja i prowadzenie natarcia w pierwszym rzucie dywizji”.	Dowódca I DZ „POMARAŃCZOWI” Dowództwo 2 BZ, 3 BZ i 11 pappanc „ZIELONI” ZSD 1 DZ Dowództwo 1 BPanc, 1pa WKU CIECHANÓW, SIEDLCE, 1 ś/L Mi-8	wrzesień II dekada	SULE- JÓWEK Wsch. rejonu kraju
4.	Trening sztabowy nt.: „Organizacja walki obronnej w pierwszym rzucie korpusu we współdziałaniu z siłami OT i układu pozamilitarnego”.	Dowództwo 1 DZ Dowództwo (sztab) 1 DZ	maj I dekada	LEGIO- NOWO
5.	Trening sztabowy (wieloszczeblowy) nt.: „Planowanie udziału dywizji w zabezpieczeniu przeciwuderzenia korpusu”	Dowódca I DZ Dowództwa oddziałów i samodzielnych podod- działów	maj I dekada	MSD GARNI- ZONÓW
6.	Trening sztabowy nt.: „Organizacja zabezpieczenia logistycznego prowadzenia walki obronnej w pierwszym rzucie korpusu i udział w przeciwuderzeniu”.	Dowódca I DZ Szef wydziału G-4 G-4 1 DZ Dowództwa: 1 bzaop, 1 brem, 1 bmed. Szefowie logistyki (G-4) JW. 1 DZ	kwiecień III dekada	CZERWO- NY BÓR
7.	Gra taktyczna (dwustronna wieloszczeblowa) nt.: „NIEBIESCY” - „Organizacja i prowadzenie walki obronnej w pierwszym rzucie dywizji (brygady). „CZEROWNI” - „Organizacja i prowadzenie natarcia w pierwszym rzucie dywizji (brygady)”.	Dowódca I DZ „NIEBIESCY” Dowództwa batalionów (dywizjonów) „CZEROWNI” Dowództwa 1 BPanc Dowództwa batalionów (dywizjonów)	październik I dekada	OSPWL ORZYSZ

Załącznik 2
do rozkazu dowódcy 1 DZ

LIMITY MATERIAŁOWE

Wyszczególnienie		1 Dz			Rezerwa	Razem*
		1 BPanc	2,3 BZ	pa itd.		
Limity amunicji bojowej na szkolenie w 200... roku						
Amunicja bojowa (czołgowa, BWP, do granatnika)	100 mm nb	NSC-1	500		20	520
	do armaty czołgu	dym –	1000		20	1020
	T-55	błysk				
	i T-72	ślepy	1400		200	1600
	12,7 mm nb B-32		6400		200	6600
	nb. wkładkowy		6000		-	6000
	nb. 9m. 14 P1		220		10	230
nb. PG-7		900		100	1000	
Amunicja bojowa (strzelecka, gra- naty, amunicja sygn.)	7,62 mm kb „C”		13000		2000	15000
	7,62 mm kb „L”		19000		1000	20000
	7,62 mm nb. kb wz. T-46		3000		500	3500
	7,62 mm nb. kb ślepy		20000		5000	25000
	7,62 mm nb. wz. 43		20000		5000	25000
	7,62 mm nb. wz. 45		8000		1000	9000
	7,62 mm nb. kb PS		28000		2000	30000
	9 mm nb. pist.		5500		1000	6500
	granat bojowy RG-42		500		200	700
	granat nasadkowy F-1		400		200	600
	granat nasadkowy F-1		450		300	750
	26 mm nb. sygn.		8000		1000	9000
	26 mm nb. oświetlający		12000		-	12000
Limity środków pozoracji pola walki						
Środki pozoracji, materiał wybu- chowy i zapalający	Petardy		8000		1000	9000
	mat. wybuchowy (kg)		2500		500	3000
	łont prochowy (m.)		25000		1000	26000
	łont wybuchowy (m.)		9000		500	9500
	CGN		3000		100	3100
	CGŁ		2500		100	2600
	napalm (kg)		-		-	-
Limity kilometrów na szkolenie						
Środki walki i środki transportu	czołgi T-55 i T-72		15000		1000	16000
	BWP-1 i BWP-2		20000		2000	22000
	BRDM (BWR)		10000		1000	11000
	BLG		800		100	900
	Samochody cięż. teren.		50000		10000	60000
	Samochody specjalne		30000		5000	35000
	Sam. Osob. – teren. i osobowe		15000		1000	16000
			17000			17000

* Limity dotyczą tylko BPanc

Wydrukowano w 40 egz.

Egz. nr 1-5 oprac. metodyczne

Egz. nr 6-40 Biblioteka niejawna

Wyk. płk J. HALIK

Druk AON nr 1382/WW/

